

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**ФАКУЛЬТЕТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ
КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

Кафедра цивільного права та процесу

КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ

з дисципліни «РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ»

Для магістрів 1 курсу
факультету ФЗН ППННІ ПОЗН

Дніпро – 2016

Конспект лекцій підготувала **Круглова О.О.** – старший викладач кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Коваленко Н.В. – доцент кафедри адміністративного та митного права Університету митної справи та фінансів, к.ю.н., доцент;

Зуєв В.А. – завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Університету митної справи та фінансів, к.ю.н., доцент

Конспект лекцій обговорений та схвалений на засіданні кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
“08” серпня 2016 року,
протокол № 1

**ТЕМА № 1. РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ:
ПОНЯТТЯ, ЗНАЧЕННЯ, ОРГАНІЗАЦІЯ, НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ
РЕГУЛЮВАННЯ
(2 години)**

ПЛАН ЛЕКЦІЇ

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	3
ВСТУП.....	4
1. Поняття, види та значення ресурсного забезпечення Національної поліції.....	4
2. Підрозділи ресурсного забезпечення та їх функції.....	5
3. Нормативно-правові акти, що регулюють ресурсне забезпечення Національної поліції.....	17
ВИСНОВКИ З ТЕМИ	22
Методичні поради щодо підготовки даної теми.....	22

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України. ВВР України. - К., 1996. № 30.
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV // www.rada.gov.ua
3. Житловий кодекс Української РСР від 30.06.1983 р. // www.rada.gov.ua
4. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV // www.rada.gov.ua
5. Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VII «Про Національну поліцію» // www.rada.gov.ua
6. Закон України від 20 грудня 1991 року «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» // www.rada.gov.ua
7. Закон України від 14 жовтня 1992 року «Про охорону праці» . // www.rada.gov.ua
8. Наказ МВС України від 10.11.2014 № 1199 Про затвердження норм належності матеріально-технічних ресурсів для органів та підрозділів внутрішніх справ // www.rada.gov.ua

МЕТА ЛЕКЦІЇ:

Метою лекції є набуття та поглиблення знань щодо порядку та видів забезпечення Національної поліції матеріально-технічними ресурсами та спеціальними технічними засобами, глибоке засвоєння теоретичного матеріалу, усвідомлення безумовного виконання у майбутній практичній діяльності законів; формування навичок здобувачів вищої освіти чітко орієнтуватися в чинному законодавстві, тлумачити нормативно-правові акти та вміло застосовувати їх в реальних умовах майбутньої професійної діяльності.

ВСТУП

Одним з визначальних факторів зміцнення правоохоронної системи, забезпечення мобільної готовності органів та підрозділів МВС України при виконанні покладених на Міністерство завдань з охорони громадського порядку, захисту конституційних прав та свобод громадян України є своєчасне і достатнє забезпечення Національної поліції матеріально-технічними ресурсами та спеціальними технічними засобами.

Без сумніву, виключне значення для матеріально-технічного постачання поліції має його чітке організаційно-правове регулювання. Від цього залежить ефективна діяльність та подальший розвиток відповідно до поставлених перед поліцією завдань щодо забезпечення національної безпеки. Але суттєвим недоліком на шляху реалізації завдань матеріально-технічного забезпечення Національної поліції є наявність у системі правового регулювання цієї сфери надзвичайно великої кількості правових актів як законодавчого, так і підзаконного рівнів.

І. ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Зміст фінансового забезпечення Національної поліції витікає з його мети: наділення поліції відповідними матеріально-технічними ресурсами, необхідними для виконання основних обов'язків і завдань, передбачених ст.2 Закону України «Про Національну поліцію».

Термін "ресурси" (від французького ressource — допоміжний засіб) тлумачиться як засоби, запаси, можливості, джерела доходів. Під засобами розуміють прийоми, способи дії для досягнення чого-небудь, а також предмети, пристосування (або їх сукупність), необхідні для здійснення будь-якої діяльності.

Ресурси можна класифікувати за декількома **видами**, залежно від їх ролі, матеріального уявлення і особливостей впливу на процес функціонування Національної поліції, при цьому кожний з видів ресурсів додатково деталізується на підвиди:

1. Фінансові ресурси (сукупність всіх цільових фондів грошових коштів поліції, необхідних для їх функціонування; надходження грошових коштів і здійснювані виплати): централізовані та децентралізовані.
2. Матеріальні ресурси:
 - будівлі (дахи, фасади, службові та допоміжні приміщення, гуртожитки і службові квартири);
 - територія (дороги, стоянки автомашин, паркова зона, огорожа, полігони);
 - забезпечуюча господарська структура (майстерні, господарський інвентар, транспорт, телефонні станції, вузли тепlopостачання, теплові, електричні та комунальні мережі, водовід, котельні, підстанції і розподільні електропристрої);

- соціальні структури (їдальні, буфети, актові зали, відомчі установи охорони здоров'я та санаторії, дитячі оздоровчі табори, бази відпочинку, бібліотеки, музеї, дома культури);
 - спортивні установи (клуби, стадіони, бази);
 - меблі, інвентар, будматеріали, канцтовари, пальне, запчастини;
 - формений одяг.
3. Технічні ресурси:
- охорона (системи контролю і сигналізації, технічні забезпечуючі пристрої);
 - комп'ютери та інша оргтехніка, спецтехніка, засоби зв'язку тощо.

ВИСНОВКИ З ПЕРШОГО ПИТАННЯ:

Ресурси Національної поліції - це джерела, запаси матеріально-технічних засобів, необхідні для виконання основних обов'язків і завдань, передбачених ст.2 Закону України «Про Національну поліцію».

II. ПИТАННЯ

ПІДРОЗДІЛИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ЇХ ФУНКЦІЇ

Питаннями фінансового, матеріально-технічного забезпечення та військового постачання в системі МВС України в межах відведеної їм компетенції займається ряд служб, а саме:

1. Департамент внутрішнього аудиту Міністерства внутрішніх справ України (скорочено – ДВА МВС).

Структура ДВА МВС:

1. - відділ організаційно-аналітичної роботи та координації діяльності;
2. - відділ комплексного контролю та оперативних перевірок
3. - відділ аудиту відповідності та фінансового аудиту;
4. - відділ аудиту ефективності;
5. - сектор моніторингу державних закупівель.

2. Департамент матеріального забезпечення

3. Управління медичного забезпечення та реабілітації

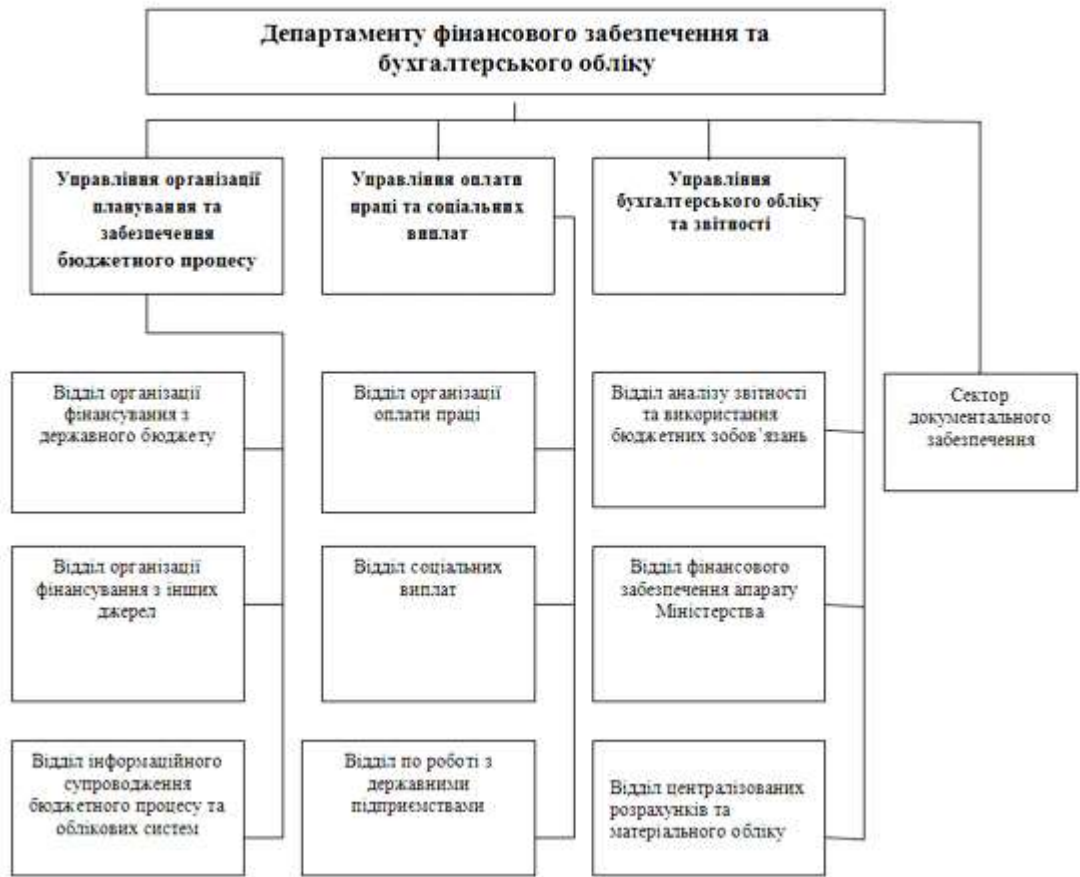
Управління медичного забезпечення та реабілітації (далі – Управління) є структурним підрозділом центрального апарату Міністерства внутрішніх справ України, який реалізує державну політику у сфері відомчої охорони здоров'я.

Управлінню прямо й безпосередньо підпорядковані Центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору МВС України, Центральна санітарно-епідеміологічна станція МВС України, Центральна військово-лікарська комісія МВС України, Центральна поліклініка МВС України, Центральний госпіталь МВС України, медичні реабілітаційні центри МВС України та Лікарня відновного лікування МВС України.

4. Департамент фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку

До організаційної структури Департаменту фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку МВС України входять:

Структура

ВИСНОВКИ З ДРУГОГО ПИТАННЯ:

Основним підрозділом, який здійснює ресурсне забезпечення поліції є Департамент матеріального забезпечення, основними завданнями якого є:

- організація матеріально-технічного, ресурсного забезпечення діяльності системи МВС, бюджетних установ і організацій, що належать до сфери управління МВС;
- організація діяльності, пов'язаної з управлінням державним майном, фондами, капітальним будівництвом та залученням інвестицій;
- координація та організаційне забезпечення діяльності підприємств, установ і організацій, що належать до сфери управління МВС;
- координація діяльності з питань співпраці Національної поліції України з волонтерськими та благодійними організаціями.

ІІІ. ПИТАННЯ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ, ЩО РЕГУЛЮЮТЬ РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Органи та підрозділи, що здійснюють функції по ресурсному забезпеченню поліції у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України.

Основними нормативно-правовими актами, які безпосередньо регулюють ресурсне забезпечення поліції є:

1. Конституція України.
2. Цивільний кодекс України.
3. Господарський кодекс України.
4. Житловий кодекс України.
5. Закон України від 03 липня 2015 року «Про Національну поліцію».
6. Закон України від 20 грудня 1991 року «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».
7. Закон України від 28 лютого 1991 «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».
8. Закон України від 18 вересня 1991 року «Про інвестиційну діяльність».
9. Закон України від 10 квітня 1992 року «Про оренду державного та комунального майна».
10. Закон України від 2 жовтня 1992 року «Про інформацію».
11. Закон України від 14 жовтня 1992 року «Про охорону праці».
12. Закон України від 22 жовтня 1993 «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».
13. Закон України від 21 січня 1994 року «Про державну таємницю».
14. Закон України від 01 липня 1994 року «Про енергозбереження» (із змінами та доповненнями).
15. Закон України від 11 лютого 1998 року «Про метрологію та метрологічну діяльність» (із змінами та доповненнями).
16. Закон України від 3 березня 1998 року «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності».
17. Закон України від 24 березня 1998 року «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист».
18. Закон України від 3 березня 1999 року «Про державне оборонне замовлення».
19. Закон України від 20.04.2000 року «Про планування і забудову територій».
20. Закон України від 18 січня 2001 року «Про об'єкти підвищеної небезпеки».
21. Закон України від 22 лютого 2006 року «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України».
22. Закон України від 20 лютого 2003 року «Про альтернативні джерела енергії».
23. Закон України від 18 листопада 2003 року «Про телекомунікації».
24. Закон України від 20 січня 2005 року «Про звернення громадян».
25. Закон України від 14 листопада 2009 року «Про будівельні норми».
26. Закон України від 1 червня 2010 року «Про захист персональних даних».

27. Закон України від 13 січня 2011 року «Про доступ до публічної інформації».

28. Кодекс цивільного захисту України від 10 вересня 2013 року;

29. Закон України від 10 квітня 2014 року «Про здійснення державних закупівель».

Накази Міністерства внутрішніх справ України:

1. Наказ МВС України від 17.10.2014 № 1096 «Про затвердження Положення про Департамент матеріального забезпечення МВС».

2. Наказ МВС України від 25.11.1996 № 818 «Про затвердження Настанови з автомобільної служби в органах внутрішніх справ України» (зі змінами та доповненнями).

3. Наказ МВС України від 24.05.2002 № 535 «Про затвердження Правил носіння форменого одягу та знаків розрізнення особами начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, військовослужбовцями спеціальних моторизованих військових частин міліції внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України».

4. Наказ МВС України від 10.09.2004 № 1039 «Про надання службових жилих приміщень і користування ними особами рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 05.10.2004 за № 1255/9854 (із змінами та доповненнями, внесеними наказом МВС України від 12.05.2008 № 216, зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 31.05.2008 № 488/15179).

5. Наказ МВС України від 15.10.2009 № 444 «Про затвердження документів щодо упровадження нових засобів зв'язку в телекомунікаційних мережах органів внутрішніх справ України».

6. Наказ МВС України від 07.12.2009 № 536 «Про затвердження Програми зменшення споживання енергоносіїв органами та підрозділами Міністерства внутрішніх справ України на 2010-2014 роки».

7. Наказ МВС України від 31.05.2011 № 259 «Про затвердження Положення про комітет з конкурсних торгів МВС України».

8. Наказ МВС України від 24.12.2012 №1190 «Про затвердження Інструкції з експлуатації техніки зв'язку в органах внутрішніх справ» (зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 06.03.2013 за №375/22907).

9. Наказ МОЗ та МВС України від 31.01.2013 № 65/80 «Про затвердження Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів» (зареєстрований в Міністерстві юстиції України 22.02.2013 № 308/22840).

10. Наказ МВС України від 04.12.2013 № 446 «Про затвердження Інструкції про порядок внесення змін до Лімітів споживання енергоносіїв та води для органів та підрозділів Міністерства внутрішніх справ України та Державної міграційної служби України».

11. Наказ МВС України від 07.03.2014 № 251 «Про затвердження складу комітету з конкурсних торгів» (зі змінами).

12. Наказ МВС України від 12.05.2014 № 462 «Про затвердження Комплексного плану основних заходів з підготовки житлово-комунального господарства та об'єктів енергоспоживання системи МВС України до стабільної роботи під час проходження опалювального сезону».

13. Наказ МВС України від 27.08.2014 № 873 «Про затвердження Положення про Центральну житлову комісію та комісію з розподілу житлової площі в гуртожитках Міністерства внутрішніх справ України» (zareєстрований в Міністерстві юстиції України від 11.09.2014 за №1117/25894).

ВИСНОВКИ З ТРЕТЬОГО ПИТАННЯ

Нормативно-правові акти що регулюють сферу ресурсного забезпечення поліції відрізняються за своєю юридичною силою й достатньо чисельні та різнопланові.

ВИСНОВКИ З ТЕМИ:

Одним з визначальних факторів зміцнення правоохоронної системи, забезпечення мобільної готовності органів та підрозділів МВС України при виконанні покладених на Міністерство завдань з охорони громадського порядку, захисту конституційних прав та свобод громадян України є своєчасне і достатнє забезпечення поліції матеріально-технічними ресурсами та спеціальними технічними засобами.

Фінансове забезпечення поліції - це діяльність, яка здійснюється в межах фінансової системи держави у всіх її проявах та є формою участі в розподілі грошових коштів шляхом отримання фінансових ресурсів.

Ресурси поліції - це джерела, запаси матеріально-технічних засобів, необхідні для виконання основних обов'язків і завдань.

Основним підрозділом, який здійснює ресурсне забезпечення поліції є Департамент матеріального забезпечення, основними завданнями якого є: організація матеріально-технічного, ресурсного забезпечення діяльності системи МВС, бюджетних установ і організацій, що належать до сфери управління МВС;

організація діяльності, пов'язаної з управлінням державним майном, фондами, капітальним будівництвом та залученням інвестицій;

координація та організаційне забезпечення діяльності підприємств, установ і організацій, що належать до сфери управління МВС;

координація діяльності з питань співпраці поліції України з волонтерськими та благодійними організаціями.

Органи та підрозділи, що здійснюють функції по ресурсному забезпеченню поліції у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України. Основним нормативним актом є Закон України від 10 квітня 2014 року «Про здійснення державних закупівель».

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДАНОЇ ТЕМИ:

Дана тема вивчається з метою визначення поняття і значення ресурсного забезпечення поліції; видів ресурсного забезпечення.

При вивченні теми необхідно звернути увагу та проаналізувати організаційно-правові та фінансові засади матеріально-технічного забезпечення діяльності Національної поліції у контексті національної безпеки України; розкрити їх роль у процесі регулювання необхідного постачання технічного обладнання; визначити шляхи удосконалення нормативно-правових і фінансових умов матеріально-технічного забезпечення поліції.

У результаті вивчення теми здобувачі вищої освіти повинні знати:

- загальні поняття, методи та принципи ресурсного забезпечення поліції;
- основні принципи та функції ресурсного забезпечення поліції;
- види ресурсного забезпечення та їх особливості;
- перелік нормативно-правових актів, що складають нормативно-правову базу фінансово-господарської діяльності поліції;
- правильно визначати підстави та порядок ресурсного забезпечення поліції;
- ефективно застосовувати на практиці реалізацію основних принципів ресурсного забезпечення;
- самостійно працювати з законодавчим та інструктивним матеріалом, правильно його трактувати, розуміти та використовувати у практичній діяльності.

**ТЕМА № 3. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ОЗБРОЄННЯМ
ТА ЗАСОБАМИ ЗВ'ЯЗКУ
(2 години)**

ПЛАН ЛЕКЦІЇ:

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	24
ВСТУП.....	25
1. Забезпечення контролю за обліком, збереженням, видачею та прийманням зброї, боєприпасів і спеціальних засобів у чергових частинах поліції.....	26
2. Порядок приймання, зберігання, обліку, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї та боєприпасів до неї.....	28
3. Порядок обігу вогнепальної зброї, боєприпасів до неї, спеціальних засобів індивідуального захисту, що видані працівникам судів і правоохоронних органів, а також особам, які беруть участь у кримінальному судочинстві.....	30
4. Експлуатація техніки зв'язку в поліції.....	32
ВИСНОВКИ З ТЕМИ	33
МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДАНОЇ ТЕМИ.....	34

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Наказ МВС України від 15.04.1995 № 233 «Про затвердження Настанови по службі озброєння в органах внутрішніх справ та вищих навчальних закладах МВС України».
2. Наказ МВС України від 10.12.2007 № 474 «Про затвердження норм належності озброєння, боєприпасів, озброєння хімічних військ і засобів захисту, інженерного озброєння для працівників і підрозділів внутрішніх справ та навчальних закладів МВС України на мирний та воєнний час».
3. Наказ МВС України від 29.10.2008 № 563 «Про внесення змін до наказу МВС України від 10.12.2007 № 474 «Про затвердження норм належності озброєння, боєприпасів, озброєння хімічних військ і засобів захисту, інженерного озброєння для працівників і підрозділів внутрішніх справ та навчальних закладів МВС України на мирний та воєнний час».
4. Наказ МВС України від 23.12.2003 № 1601 «Про затвердження норм належності спеціальних засобів для органів і підрозділів внутрішніх справ та навчальних закладів МВС України».
5. Наказ МВС України від 07.09.2011р № 657 «Про затвердження Інструкції із заходів безпеки при поводженні з вогнепальною зброєю».
6. Наказ МВС України від 07.09.2011р № 658 «Про затвердження Курсу стрільб із стрілецької зброї для рядового та начальницького складу органів внутрішніх справ України та норм витрат боєприпасів МВС, ГУМВС, УМВС, відомчими навчальними закладами».
7. Наказ МВС України від 06.04.2009 № 149 «Про затвердження норм і табелів належності телефонів, ліній зв'язку, засобів мобільного зв'язку,

порядку витрат на їх утримання та переліку посад, яким дозволяється користування міжміським телефонним зв'язком органів внутрішніх справ України».

8. Наказ МВС України від 10.11.2003 № 1325 «Про затвердження норм належності засобів зв'язку, апаратури пеленгації, радіо і радіотехнічного контролю, вимірювального обладнання та порядку їх придбання в органах та підрозділах внутрішніх справ України».

9. Наказ МВС України від 15.06.2011р № 339 «Про затвердження Положення про функціонування «телефону довіри» в органах і підрозділах внутрішніх справ».

10. Наказ МВС України від 25.01.1999р № 85 «Про введення в дію основних положень системи електрозв'язку МВС».

11. Ільницький М.С. Адміністративно-правове регулювання фінансового забезпечення та матеріально-технічного постачання органів внутрішніх справ України: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12. 00. 07 / Національний університет Державної податкової служби України. – Ірпінь, 2009.

МЕТА ЛЕКЦІЇ:

формування у свідомості здобувачів вищої освіти уявлення про управлінську діяльність поліції, рівень та порядок забезпечення її засобами зв'язку та озброєнням.

ВСТУП

Одним з визначальних факторів зміцнення правоохоронної системи, забезпечення мобільної готовності органів та підрозділів МВС України при виконанні покладених на Міністерство завдань з охорони громадського порядку, захисту конституційних прав та свобод громадян України є своєчасне і достатнє забезпечення Національної поліції матеріально-технічними ресурсами та спеціальними технічними засобами.

Незважаючи на те, що на даному етапі розвитку держави Міністерство внутрішніх справ зазнає значних труднощів у фінансовому забезпеченні поліції, посилення централізації і плановості матеріально-технічного постачання, ефективне використання державного майна, суворий режим економії дозволили дещо компенсувати дефіцит коштів, дали можливість підтримувати мінімальний рівень забезпечення службової діяльності по зміцненню правопорядку, боротьбі зі злочинністю, охороні прав і свобод громадян.

І. ПИТАННЯ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ОБЛІКОМ, ЗБЕРЕЖЕННЯМ, ВИДАЧЕЮ ТА ПРИЙМАННЯМ ЗБРОЇ, БОЄПРИПАСІВ І СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ У ЧЕРГОВИХ ЧАСТИНАХ ПОЛІЦІЇ

Інструкція із забезпечення контролю за обліком, зберіганням, видачею й прийманням вогнепальної зброї, боєприпасів до неї та спеціальних засобів у чергових частинах затверджена наказом МВС від 27.03.2008 № 141. Вона поширюється на всі підрозділи поліції, навчальні заклади в системі МВС.

Інструкція визначає єдиний порядок контролю за:

- обліком, зберіганням, закріпленням, видачею й прийманням табельної та переданої на тимчасове зберігання вогнепальної зброї, вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї, боєприпасів і спеціальних засобів, зброї і боєприпасів, які долучені до кримінальних справ як речові докази в поліції, а також порядок постійного носіння й зберігання озброєння, військово-хімічного та інженерного майна, засобів індивідуального бронезахисту, активної оборони та спецзасобів;
- недоступністю сторонніх осіб до озброєння;
- підтримкою якісного стану озброєння;
- зручністю отримання, видачі, екстреного вивезення чи евакуації озброєння.

Відповідальність за організацію зберігання та обліку озброєння й спецзасобів покладається на керівника поліції та спеціально призначеного наказом працівника, до функціональних обов'язків якого внесено відповідні зміни.

ВИСНОВКИ З ПЕРШОГО ПИТАННЯ

1. Інструкція із забезпечення контролю за обліком, зберіганням, видачею й прийманням вогнепальної зброї, боєприпасів до неї та спеціальних засобів у чергових частинах затверджена наказом МВС від 27.03.2008 № 141.
2. Відповідальність за організацію зберігання та обліку озброєння й спецзасобів покладається на керівника поліції та відповідального за озброєння.
3. В поліції вогнепальна зброя, боєприпаси й спеціальні засоби повинні поміщатися до кімнат зберігання зброї або тривожної шафи № 2, яка встановлюється біля пульта оперативного чергового.

ІІ. ПИТАННЯ.

ПОРЯДОК ПРИЙМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ, ОБЛІКУ, ЗНИЩЕННЯ ЧИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВИЛУЧЕНОЇ, ДОБРОВІЛЬНО ЗДАНОЇ, ЗНАЙДЕНОЇ ЗБРОЇ ТА БОЄПРИПАСІВ ДО НЕЇ

Інструкція про порядок приймання, зберігання, обліку, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї та боєприпасів до неї затверджена наказом МВС від 31.05.93 № 314. Вона визначає порядок роботи

поліції щодо приймання, обліку, зберігання, передачі в інші організації чи знищення вилученої, добровільно зданої і знайденої нарізної вогнепальної зброї (револьверів, пістолетів автоматів, кулеметів, карабінів, гвинтівок, дрібнокаліберних гвинтівок і пістолетів, обрізів бойових гвинтівок, карабінів, мисливських рушниць, саморобної нарізної зброї тощо), комбінованої вогнепальної зброї, гладкоствольної мисливської зброї, боєприпасів до вказаних видів зброї, мисливського пороху, холодної зброї (мисливських ножів, кинжалів, фінських ножів, кортиків, стилетів, палахів, шабель, шпаг, кастетів та інших предметів, призначених чи пристосованих для ураження живої цілі).

Відповідальність за зберігання вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї, бойових припасів, спеціальних засобів покладається на працівників підрозділів дозвільної системи, а в разі відсутності за штатним розкладом таких працівників ці обов'язки покладаються на інших працівників поліції з числа начальницького складу.

При здаванні зброї і боєприпасів працівнику, який відповідає за їх зберігання, або черговому подається: працівником поліції - протокол вилучення у громадян зброї, боєприпасів, акт про вилучення зброї, боєприпасів з підприємств, установ і організацій; рапорт про добровільно здану чи знайдену зброю, боєприпаси з додатком заяви особи, яка добровільно здала чи знайшла ці предмети; громадянами – заява про добровільно здану чи знайдену зброю, боєприпаси.

Після оформлення документів працівник, відповідальний за зберігання вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї, бойових припасів, спеціальних засобів, разом із черговим поміщають вилучену, добровільно здану, знайдену зброю, бойові припаси, спеціальні засоби в окрему металеву шафу, розміщену в кімнаті для зберігання зброї, яка опечатується їх особистими печатками і здається черговому із записом у книзі обліку приймання, передачі озброєння.

ВИСНОВКИ З ДРУГОГО ПИТАННЯ

1. Інструкція про порядок приймання, зберігання, обліку, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї та боєприпасів до неї затверджена наказом МВС від 31.05.93 № 314.

2. Відповідальність за їхнє зберігання покладається на працівників підрозділів дозвільної системи.

3. Приймання від працівників міліції, посадових осіб чи громадян вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї і боєприпасів до неї та їх оформлення здійснюється спеціально виділеним працівником, який відповідає за їх зберігання, а в разі його відсутності - черговим поліції.

4. Вся добровільно здана, вилучена з незаконного обігу у державних установах чи окремих громадян, знайдена нарізна зброя, саморобна вогнепальна зброя, мисливські гладкоствольні і комбіновані рушниці, боєприпаси до цієї зброї, порох, холодна зброя, коли ця зброя не є речовим доказом, передається до складів управлінь (відділів) МТ і ТЗ ГУМВС.

ІІІ ПИТАННЯ.

ПОРЯДОК ПРИДБАННЯ, ВИДАЧІ, ОБЛІКУ, ЗБЕРІГАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ, БОЄПРИПАСІВ ДО НЕЇ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКАМИ СУДІВ І ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ, А ТАКОЖ ОСОБАМИ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

Положення про Порядок придбання, видачі, обліку, зберігання та застосування вогнепальної зброї, боєприпасів до неї, спеціальних засобів індивідуального захисту працівниками судів і правоохоронних органів, а також особами, які беруть участь у кримінальному судочинстві, затверджено наказом МВС від 24.07.96 № 523. Воно визначає порядок придбання, видачі, обліку, зберігання та застосування вогнепальної зброї, боєприпасів до неї та спеціальних засобів індивідуального захисту, що видаються органами внутрішніх справ особам, відносно яких здійснюються заходи безпеки.

Залежно від ступеня загрози життю чи здоров'ю, працівнику суду чи правоохоронного органу та їх близьким родичам, згідно з Законом України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів", можуть видаватися вогнепальна зброя, а також спеціальні засоби індивідуального захисту.

Особам, які беруть участь у кримінальному судочинстві, згідно з Законом України "Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві" видаються тільки спеціальні засоби індивідуального захисту. Кожній такій особі може видаватися один газовий пістолет (револьвер) та комплект патронів до нього, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії.

Видача вогнепальної зброї та спеціальних засобів працівникам поліції, яким, у зв'язку з їх професійною діяльністю, чинним законодавством вже надано право користуватися вогнепальною зброєю, здійснюється у порядку, встановленому наказом МВС України від 21.08.98 № 622.

ВИСНОВКИ З ТРЕТЬОГО ПИТАННЯ

1. Положення про Порядок придбання, видачі, обліку, зберігання та застосування вогнепальної зброї, боєприпасів до неї, спеціальних засобів індивідуального захисту працівниками судів і правоохоронних органів, а також особами, які беруть участь у кримінальному судочинстві, затверджено наказом МВС від 24.07.96 № 523.

2. Залежно від ступеня загрози життю чи здоров'ю, працівнику суду чи правоохоронного органу та їх близьким родичам можуть видаватися вогнепальна зброя, а також спеціальні засоби індивідуального захисту.

3. Особам, які беруть участь у кримінальному судочинстві можуть видаватися тільки спеціальні засоби індивідуального захисту.

4. Такі вогнепальна зброя, боєприпаси та спеціальні засоби повинні зберігатися в металевих сейфах або ящиках, прикріплених до стіни чи підлоги, за місцем постійного проживання відповідних осіб.

5. Зберігання вказаної вогнепальної зброї в поліції здійснюється у порядку, передбаченому для зберігання табельної зброї.

6. Контроль за станом зберігання, обліку та наявністю здійснюється працівниками поліції, що прийняли рішення про застосування заходів безпеки, працівниками служб озброєння та дільничними інспекторами.

IV. ПИТАННЯ.

ЕКСПЛУАТАЦІЯ ТЕХНІКИ ЗВ'ЯЗКУ В ПОЛІЦІЇ

Інструкція з експлуатації техніки зв'язку в поліції затверджена наказом МВС від 24.12.2012 № 1190. Вона запроваджує сукупність організаційно-технічних заходів, що забезпечують підтримку техніки зв'язку поліції України у робочому стані та продовження її ресурсу в процесі експлуатації.

До організаційно-технічних заходів відносяться такі дії:

- закріплення за посадовими особами техніки зв'язку;
- використання техніки зв'язку;
- планування технічної експлуатації техніки зв'язку;
- ведення експлуатаційної та облікової документації техніки зв'язку;
- технічне обслуговування і усунення пошкоджень техніки зв'язку;
- збирання та узагальнення експлуатаційних відомостей про надійність техніки зв'язку;
- матеріальне забезпечення технічної експлуатації;
- зберігання техніки зв'язку;
- списання техніки зв'язку.

Впровадження техніки зв'язку в поліції проводиться силами підрозділу зв'язку або сертифікованими представниками виробника з дотриманням вимог експлуатаційно-технічної документації, правил монтажу електротехнічного устаткування із додержанням заходів з електромагнітної сумісності та охорони праці.

До експлуатації техніки зв'язку допускаються працівники поліції, які:

- вивчили правила експлуатації техніки зв'язку, склали відповідні заліки;
- пройшли стажування і отримали практичні навички роботи із засобами зв'язку в обсягах покладених на них обов'язків.

Підготовка особового складу для вивчення техніки зв'язку, правил експлуатації та заходів безпеки здійснюється за планами підготовки поліції та планами стажування з призначенням на посаду, погодженими начальником підрозділу зв'язку, а в окремих випадках - на підприємстві-виробнику. Особи рядового та начальницького складу, що експлуатують техніку зв'язку, підлягають періодичній перевірці щодо знання правил техніки безпеки.

Організація належного зберігання техніки зв'язку покладається на начальника поліції. Зберігання техніки зв'язку здійснюється відповідно до вимог вологозахисту, наведених у формулярах техніки зв'язку.

ВИСНОВКИ З ЧЕТВЕРТОГО ПИТАННЯ

1. Інструкція з експлуатації техніки зв'язку в поліції затверджена наказом МВС від 24.12.2012 № 1190.
2. Для прийняття в експлуатацію техніки зв'язку, яка надходить до поліції, наказом начальника поліції створюється постійно діюча комісія.
3. Впровадження техніки зв'язку проводиться силами підрозділу зв'язку або сертифікованими представниками виробника з дотриманням встановлених вимог.
4. Для оцінки надійності техніки зв'язку організовуються її експлуатаційні випробування.
5. До експлуатації техніки зв'язку допускаються працівники поліції, які вивчили правила експлуатації техніки зв'язку, склали відповідні заліки; пройшли стажування і отримали практичні навички роботи із засобами зв'язку в обсягах покладених на них обов'язків.
6. Організація належного зберігання техніки зв'язку покладається на начальника поліції.

ВИСНОВКИ З ТЕМИ

1. Відповідальність за організацію зберігання та обліку табельного озброєння й спецзасобів покладається на керівника поліції та відповідального за озброєння.
2. В поліції вогнепальна зброя, боєприпаси й спеціальні засоби повинні поміщатися до кімнат зберігання зброї або тривожної шафи № 2, яка установлюється біля пульта оперативного чергового.
3. Відповідальність за приймання, зберігання, обліку, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої, знайденої зброї та боєприпасів до неї покладається на працівників підрозділів дозвільної системи.
4. Залежно від ступеня загрози життю чи здоров'ю, працівнику суду чи правоохоронного органу та їх близьким родичам можуть видаватися вогнепальна зброя, а також спеціальні засоби індивідуального захисту.
5. Особам, які беруть участь у кримінальному судочинстві можуть видаватися тільки спеціальні засоби індивідуального захисту.
6. Такі вогнепальна зброя, боєприпаси та спеціальні засоби повинні зберігатися в металевих сейфах або ящиках, прикріплених до стіни чи підлоги, за місцем постійного проживання відповідних осіб.
7. Для прийняття в експлуатацію техніки зв'язку, яка надходить до поліції, наказом начальника поліції створюється постійно діюча комісія.
8. До експлуатації техніки зв'язку допускаються працівники поліції, які вивчили правила експлуатації техніки зв'язку, склали відповідні заліки;

пройшли стажування і отримали практичні навички роботи із засобами зв'язку в обсягах покладених на них обов'язків.

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДАНОЇ ТЕМИ:

Дана тема вивчається з метою визначення значення та видів ресурсного забезпечення Національної поліції засобами зв'язку та озброєнням.

При вивченні теми необхідно звернути увагу та проаналізувати організаційно-правові та фінансові засади матеріально-технічного забезпечення діяльності поліції у контексті національної безпеки України; розкрити їх роль у процесі регулювання необхідного постачання озброєння та засобів зв'язку; визначити шляхи удосконалення нормативно-правових і фінансових умов даного напрямку матеріально-технічного забезпечення поліції.

У результаті вивчення теми здобувачі вищої освіти повинні знати:

- порядок організації діяльності служб озброєння в поліції;
- норми належного забезпечення територіальних підрозділів поліції озброєнням та засобами зв'язку;
 - належність телефонів та з'єднувальних ліній та нормативи витрат на телефонний зв'язок;
 - визначати відповідність озброєння та забезпечення засобами зв'язку законодавчим нормативам;
 - застосовувати норми належності засобів зв'язку, апаратури пеленгації, радіо і радіотехнічного контролю, вимірювального обладнання тощо.

**ТЕМА № 4. МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: НОРМИ НАЛЕЖНОСТІ, ЕКСПЛУАТАЦІЇ,
ПОРЯДОК ДОТРИМАННЯ
(2 години)**

ПЛАН

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	35
ВСТУП.....	36
1. Поняття та види матеріально-технічного забезпечення поліції.....	36
2. Порядок забезпечення речовим майном осіб начальницького і рядового складу поліції. Норми забезпечення форменим одягом осіб начальницького і рядового складу поліції.....	40
3. Організація продовольчого забезпечення в поліції.....	45
4. Забезпечення поліції транспортними засобами, їх норми належності, експлуатації, порядок списання та відчуження.....	48
ВИСНОВКИ З ТЕМИ.....	53
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ТЕМИ.....	54

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Блюдова С. В. Матеріально-технічна та фінансова складова адміністративної діяльності міліції щодо забезпечення екологічної безпеки / С. В. Блюдова // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского [Текст]. — 2012. — Т. 25 (64). — № 2. — С. 262. — (Серия “Юридические науки”).
3. Криштанович М. Ф. Шляхи удосконалення матеріально-технічного і фінансового забезпечення ОВС України / М. Ф. Криштанович // Модернізація системи державного управління: теорія та практика [Текст] : матер. наук.-практ. конф. за міжнар. уч. (5 квітня 2013 р.) : у 2 ч. Ч. 1. — Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2013. — С. 154—158.
4. Суббот А. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення правоохоронних органів як складові їх безпечної діяльності / А. Суббот // Віче [Текст]. — 2012. — 24 груд. 16. Національна безпека України: стратегічні пріоритети та шляхи їх реалізації [Текст] : матер. “круглого столу” / за заг. ред. О. В. Литвиненка. — К. : НІСД, 2011. — С. 22.

МЕТА ЛЕКЦІЇ

формування у свідомості здобувачів вищої освіти уявлення про становлення та вдосконалення системи фінансового забезпечення Національної поліції України в сучасних умовах, коли кризові явища в економіці, суспільному житті та політиці безпосередньо впливають на стан охорони правопорядку.

ВСТУП

Політичне, економічне і соціальне оновлення суспільства зумовлює потребу приведення правових, організаційних, структурних та інших засад функціонування органів виконавчої влади у відповідність з новими умовами розвитку нашої держави. Національна поліція як різновид зазначених органів повинні забезпечити реалізацію наданих їм повноважень, виходячи з пріоритетності прав і свобод людини, що вимагає якісних змін у всіх напрямках їх діяльності, в тому числі й таких як підготовка та прийняття управлінських рішень.

Саме тому, ми розглянемо в даній темі управління такою багатогалузевою і численною системою, як система поліції, яка не може бути ефективною без надійного, чітко налагодженого матеріально-технічного і фінансового забезпечення її діяльності.

І. ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Об'єктом фінансової діяльності є фінанси, які не слід ототожнювати з грошима, що є значно вужчим поняттям. Сфери функціонування грошей і фінансів перетинаються в певному сегменті; вони взаємопов'язані і взаємозалежні, але не тотожні. Фактично гроші виступають інструментом фінансових відносин.

Розглядаючи фінанси, слід відзначити, що останні поділяються на публічні (державні) та приватні. Публічні фінанси в науковій літературі визначаються як економічні відносини, що пов'язані з формуванням, розподілом та використанням грошових фондів для виконання функцій і завдань держави, окремих її адміністративно-територіальних одиниць, а також підприємств та організацій, необхідних для забезпечення розширеного відтворення та соціальних потреб, у процесі яких відбувається розподіл та перерозподіл сукупного суспільного продукту та контроль за задоволенням суспільних потреб.

Видатний французький вчений у галузі цивільного та фінансового права Франції П. М. Годме визначає, що державні (публічні) фінанси складаються із таких частин:

1) централізовані фінанси (фінанси держави), які зосереджуються в бюджеті країни, формуються за рахунок надходжень від податків, державних позик та інших видів доходів і витрачаються в централізованому порядку, включаючи дотації місцевим органами, автономним державним організаціям;

2) місцеві фінанси, якими розпоряджаються місцеві органи самоуправління - департаменти, комуни, муніципалітети. Місцеві фінанси формуються за рахунок надходжень від місцевих податків та зборів, а також дотацій із централізованого бюджету. В деяких випадках дозволяється певну частину податків, що надходять на території даної місцевості, зараховувати до

джерела місцевих доходів, якщо це буде визначено в централізованому порядку. Місцевим органам надано право за певних умов випускати місцеві позики, за які вони самостійно несуть відповідальність. Джерелом місцевих доходів може бути також виручка від реалізації продукції та послуг створених ними підприємств та служб. Місцеві фінанси відображаються у приєднаному бюджеті, який затверджується разом із загальним державним бюджетом у єдиному законі про фінанси;

3) соціальне страхування та соціальна допомога. Ці кошти формуються, головним чином, за рахунок внесків працюючих, а також підприємств та організацій. Вони входять до єдиної системи державних фінансів і відображаються в окремому «приєднаному бюджеті».

Звідси важливою специфічною ознакою фінансів є те, що фінансові відносини завжди пов'язані з формуванням грошових доходів і накопичень, які набувають форми фінансових ресурсів. Даний принцип діє у фінансових відносинах будь-яких суспільно-економічних формацій, тоді як форми і методи, за допомогою яких утворюються фінансові ресурси, можуть змінюватися залежно від зміни соціальної структури суспільства.

Національна поліція є суб'єктом фінансових правовідносин - урегульованих нормами фінансового права суспільних відносин, учасники яких виступають носіями юридичних прав і обов'язків та реалізують нормативні акти щодо формування, розподілу й використання централізованих і децентралізованих державних грошових фондів із метою виконання покладених на них функцій. Водночас статус суб'єкта фінансового права тісно пов'язаний із статусом суб'єкта адміністративного права, оскільки будь-яка бюджетна установа вступає у взаємодію з органами виконавчої влади. Зазначені відносини регулюються нормами адміністративного, фінансового та цивільного права, розмежувати які іноді вельми складно.

ВИСНОВКИ З ПЕРШОГО ПИТАННЯ

1. Отже, матеріально-технічне та фінансове забезпечення управління поліції – це система товарно-грошових і господарських відносин, які виникають між підрозділами поліції, з одного боку, й органами влади, підприємствами, організаціями та установами, з другого боку, в процесі централізованого постачання матеріальних, технічних і військових ресурсів (сировина, паливо, обладнання, речове майно, матеріали, зброя та боєприпаси); виконання договорів купівлі-продажу (оптова торгівля), реалізація фондів комісійного й роздрібного продажу продуктів та засобів виробництва; подання матеріально-технічної допомоги та фінансування їх діяльності.

2. Поліція є юридичною особою і в цій якості у межах чинного господарсько-фінансового законодавства України самостійно організовує товарно-грошову діяльність щодо матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

II. ПИТАННЯ

ПОРЯДОК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЧОВИМ МАЙНОМ ОСІБ НАЧАЛЬНИЦЬКОГО І РЯДОВОГО СКЛАДУ ПОЛІЦІЇ. НОРМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМЕНИМ ОДЯГОМ ОСІБ НАЧАЛЬНИЦЬКОГО І РЯДОВОГО СКЛАДУ ПОЛІЦІЇ

Порядок забезпечення речовим майном особового складу, який має спеціальні звання поліції, перебуває на відповідних посадах у поліції чи в кадрах Міністерства внутрішніх справ України (далі - особи рядового та начальницького складу), курсантів, а також військовослужбовців внутрішніх військ МВС України визначає «Положення про забезпечення речовим майном органів внутрішніх справ та військовослужбовців внутрішніх військ МВС України»

Відповідно до нього:

Речове забезпечення полягає в постачанні для потреб вказаних категорій особового складу форменого обмундирування, взуття, головних уборів, білизни, спорядження, знаків розрізнення, фурнітури.

Функції речового постачання в МВС України здійснюються відділом речового майна управління ресурсного забезпечення Департаменту, а в підрозділах поліції, вищих навчальних закладах - відповідними підрозділами ресурсного забезпечення, передбаченими організаційно-штатними структурами. У військових частинах речовим забезпеченням займаються речові служби.

Забезпечення основними видами речового майна здійснюється централізовано. Перелік підрозділів поліції, вищих навчальних закладів, окремих підрозділів та служб вказано у додатку до Положення. Внесення змін до Переліку здійснюється на підставі рішення колегії МВС.

Речове майно рядовому та начальницькому складу поліції та військовослужбовцям військових частин видається на майбутній строк служби.

Аналогічні предмети речового майна, що належать до видачі особовому складу за основними нормами та нормами спецодягу, видаються тільки за основними нормами, але на найменші строки носіння, передбачені однією з цих норм.

Погони, емблеми, знаки розрізнення, кокарди, гудзики, нарукавні та нагрудні знаки відпускаються особовому складу одночасно з предметами обмундирування.

Строки носіння речового майна особі, яку переведено до іншого підрозділу, де особовий склад отримує обмундирування за іншими нормами, розраховують згідно з нормами, діючими на новому місці служби.

Видача речового майна особовому складу здійснюється в установлені строки за накладною чи роздавальною відомістю під розписку.

ВИСНОВКИ З ДРУГОГО ПИТАННЯ

Таким чином, порядок забезпечення речовим майном особового складу, який має спеціальні звання поліції, перебуває на відповідних посадах чи в

кадрах Міністерства внутрішніх справ України, курсантів, а також військовослужбовців внутрішніх військ МВС України визначає «Положення про забезпечення речовим майном органів внутрішніх справ та військовослужбовців внутрішніх військ МВС України» та Положенням про проходження служби особам начальницького складу органів внутрішніх справ.

ІІІ. ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОДОВОЛЬЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ

Забезпечення військовослужбовців та інших категорій продовольством здійснюється за нормами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002 року № 426 „Про норми харчування військовослужбовців Збройних Сил, інших військових формувань та осіб рядового, начальницького складу органів і підрозділів цивільного захисту та Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації” (далі - норми харчування).

Військовослужбовцям та іншим категоріям норми харчування видаються через їдальні військових частин. У разі неможливості організації харчування замість установлених норм харчування (основні й додаткові продукти) у випадках, передбачених законодавством, виплачується грошова компенсація в розмірі вартості цих норм.

Нарахування належної грошової компенсації проводиться начальником продовольчої служби військової частини в межах кошторисних призначень, про що складається довідка-розрахунок окремо на кожного військовослужбовця. Довідка-розрахунок підписується начальником продовольчої служби та після затвердження командиром військової частини передається до фінансового органу військової частини для виплати грошової компенсації разом з документами, необхідними для перерахування чи отримання коштів (витяг з наказу про зарахування на продовольче забезпечення, у якому вказуються розмір такої виплати та реєстраційні номери облікових карток платників податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті).

За час, що минув, продукти згідно з нормами харчування не видаються, грошова компенсація виплачується за термін, що не перевищує загального строку позовної давності відповідно до чинного законодавства.

ВИСНОВКИ З ТРЕТЬОГО ПИТАННЯ

Отже, основними завданнями продовольчої служби є забезпечення військових частин, навчальних закладів та установ продовольством, технікою та майном продовольчої служби, а також організація харчування працівників відповідно до встановлених норм.

ІV. ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ, ЇХ НОРМИ НАЛЕЖНОСТІ, ЕКСПЛУАТАЦІЇ, ПОРЯДОК СПИСАННЯ ТА ВІДЧУЖЕННЯ

Порядок відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ, Державної прикордонної служби, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, оперативно-рятувальної служби цивільного захисту визначає процедуру здійснення відомчої реєстрації, перереєстрації транспортних засобів, які закріплені за органами, підрозділами, військовими частинами, формуваннями, закладами, установами та організаціями (далі - органи, підрозділи, військові частини) внутрішніх військ МВС, Держприкордонслужби, Держспецтрансслужби, Держспецзв'язку, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту (далі - відомча реєстрація транспортних засобів), ведення їх обліку і зняття з нього.

Відомча реєстрація транспортного засобу полягає у здійсненні комплексу заходів, пов'язаних з перевіркою документів, які є підставою для здійснення такої реєстрації, звіркою, а в разі потреби - дослідженням ідентифікаційних номерів складових частин (кузова, шасі, рами, двигуна), оглядом транспортного засобу, оформленням і видачею реєстраційного документа - технічного талона транспортного засобу (далі - технічний талон), зразок якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 1992 р. № 47 "Про затвердження зразків національних та міжнародного посвідчень водіїв і документів, необхідних для реєстрації транспортних засобів" (ЗП України, 1992 р., № 3, ст. 57; Офіційний вісник України, 2000 р., № 1, ст. 10), та закріпленням за транспортним засобом номерного знака.

Облік зареєстрованих транспортних засобів ведеться шляхом накопичення, узагальнення та зберігання інформації про такі транспортні засоби в базі даних уніфікованої електронно-облікової системи Головного управління внутрішніх військ МВС, Адміністрації Держприкордонслужби, Адміністрації Держспецтрансслужби, Адміністрації Держспецзв'язку, ДСНС.

Відомчій реєстрації підлягають усі легкові, вантажні, спеціалізовані, спеціальні автомобілі, автобуси, тягачі колісні, тягачі-транспортери, шасі, трактори, майстерні рухомі для технічного обслуговування та ремонту озброєння і техніки, мотоцикли, причепа та напівпричепа.

Експлуатація транспортних засобів, не зареєстрованих відповідно до цього Порядку (крім транспортних засобів, зареєстрованих до набрання чинності цим Порядком) і без номерних знаків, що відповідають державним стандартам, а також ідентифікаційні номери складових частин яких не відповідають записам у реєстраційних документах або знищені чи підроблені, забороняється.

Відомча реєстрація транспортного засобу без ідентифікаційного номера або із знищеними, пошкодженими (коли один чи кілька символів номера візуально не визначаються) чи підробленими (змінено один чи кілька символів

номера, замінено панель (табличку) або частину панелі (таблички) з номером ідентифікаційними номерами його складових частин (кузова, шасі, рами) не допускається. Відомча реєстрація зазначених транспортних засобів та таких, що розшукуються правоохоронними органами, не здійснюється, а інформація про них подається цим органам.

ВИСНОВКИ З ЧЕТВЕРТОГО ПИТАННЯ

Порядок організації роботи, пов'язаної з відомчою реєстрацією транспортних засобів, веденням їх обліку та зняттям з нього, зразки документів та вимоги до їх оформлення визначаються відповідно МВС, Мінінфраструктури, Міноборони, Адміністрацією Держспецзв'язку.

Перша відомча реєстрація транспортного засобу здійснюється службою безпеки дорожнього руху.

ВИСНОВКИ З ТЕМИ

Матеріально-технічне та фінансове забезпечення управління підрозділами поліції – це система товарно-грошових і господарських відносин, які виникають між поліцією і її підрозділами, з одного боку, й органами влади, підприємствами, організаціями та установами, з другого боку, в процесі централізованого постачання матеріальних, технічних і військових ресурсів (сировина, паливо, обладнання, речове майно, матеріали, зброя та боєприпаси); виконання договорів купівлі-продажу (оптова торгівля), реалізація фондів комісійного й роздрібного продажу продуктів та засобів виробництва; подання матеріально-технічної допомоги та фінансування їх діяльності.

Поліція є юридичною особою і в цій якості у межах чинного господарсько-фінансового законодавства України самостійно організовує товарно-грошову діяльність щодо матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

Порядок забезпечення речовим майном особового складу, який має спеціальні звання поліції, перебуває на відповідних посадах у поліції чи в кадрах Міністерства внутрішніх справ України, курсантів, а також військовослужбовців внутрішніх військ МВС України визначає «Положення про забезпечення речовим майном органів внутрішніх справ та військовослужбовців внутрішніх військ МВС України» та Положенням про проходження служби особам начальницького складу органів внутрішніх справ.

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ДАНОЇ ТЕМИ:

Дана тема вивчається з метою визначення порядку ресурсного забезпечення поліції продовольчими, речовими, технічними та іншими засобами.

При вивченні теми необхідно звернути увагу та проаналізувати організаційно-правові та фінансові засади матеріально-технічного забезпечення діяльності поліції у контексті національної безпеки України.

У результаті вивчення теми здобувачі вищої освіти повинні знати:

- поняття та види матеріально-технічного забезпечення поліції;
- порядок забезпечення речовим майном працівників поліції;
- порядок продовольчого забезпечення працівників поліції;
- порядок транспортного забезпечення органів поліції;
- визначати норми забезпечення форменим одягом осіб рядового та начальницького складу поліції;
- встановлювати норми відповідності та експлуатації транспортних засобів в поліції;
- визначати порядок списання та відчуження транспортних засобів.